

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องสภาพการดำเนินงานการสอนซ่อมเสริมของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร ได้มีการรวบรวมข้อมูล แล้วนำมาวิเคราะห์ และเสนอผลการวิเคราะห์ โดยแบ่งเป็น 7 ตอนดังนี้

- ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพของผู้บริหารในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร (ตารางที่ 1)
- ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านนโยบาย และการส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงานการสอนซ่อมเสริมของผู้บริหาร ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร (ตารางที่ 2-3)
- ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาในการดำเนินงานการสอนซ่อมเสริม ของผู้บริหารในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร (ตารางที่ 4)
- ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพของครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร (ตารางที่ 5)
- ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการดำเนินงานการสอนซ่อมเสริมของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร (ตารางที่ 6-10)

ตอนที่ 6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาในการดำเนินงานการสอนซ่อมเสริมของครู
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร
(ตารางที่ 11)

ตอนที่ 7 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสังเกตวิธีสอนของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร (ตารางที่ 12)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพของผู้บริหารในโรงเรียน
ประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 1 ความถี่และค่าร้อยละ ของจำนวนผู้บริหารจำแนกตาม
สถานภาพส่วนตัว

ลำดับที่	ข้อความ	ความถี่ N = 64	ร้อยละ
.1	เพศ ชาย	24	37.50
	หญิง	40	62.50
2	อายุ		
	21-30 ปี	-	-
	31-40 ปี	2	3.13
	41-50 ปี	32	50.00
	51-60 ปี	30	46.87
3	วุฒิทางการศึกษา		
	ต่ำกว่าปริญญาตรี	-	-
	ปริญญาตรี	62	96.87
	สูงกว่าปริญญาตรี	2	3.13
4	สาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา		
	บริหารการศึกษา	14	21.87
	ภาษาไทย	12	18.75
	สังคมศึกษา	12	18.75

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	ความถี่ N = 64	ร้อยละ
	ภูมิศาสตร์	10	15.62
	ประถมศึกษา	8	12.50
	ประวัติศาสตร์	4	6.25
	ชีววิทยา	2	3.13
	ภาษาอังกฤษ	2	3.13
5	ประสบการณ์ในตำแหน่งผู้บริหาร		
	ต่ำกว่า 5 ปี	38	59.37
	5-10 ปี	18	28.13
	11-15 ปี	4	6.25
	มากกว่า 15 ปี	4	6.25
6	ประสบการณ์ในการสอน		
	ไม่มี	-	-
	1-5 ปี	4	6.25
	6-10 ปี	8	12.50
	11-15 ปี	12	18.75
	มากกว่า 15 ปี	40	62.50

จากตารางที่ 1 แสดงว่าผู้บริหารในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัด กรุงเทพมหานคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย มีอายุระหว่าง 41-50 ปีมากที่สุด จำนวนร้อยละ 50.00 รองลงมา มีอายุระหว่าง 51-60 ปี จำนวนร้อยละ 46.87

ผู้บริหารส่วนใหญ่มิมีความรู้ระดับปริญญาตรีจำนวนร้อยละ 96.87 รองลงมาที่มีความรู้สูงกว่าปริญญาตรี จำนวนร้อยละ 3.13 สาขาวิชาที่ผู้บริหารสำเร็จการศึกษามากที่สุด คือบริหารการศึกษา จำนวนร้อยละ 21.87 รองลงมาคือภาษาไทย และสังคมศึกษา จำนวนร้อยละ 18.75 เท่ากัน

ผู้บริหารส่วนใหญ่มิมีประสบการณ์ในตำแหน่งผู้บริหาร ต่ำกว่า 5 ปี จำนวนร้อยละ 59.37 รองลงมาที่มีประสบการณ์ 6-10 ปี จำนวนร้อยละ 28.13

ในด้านประสบการณ์ในการสอนพบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่มิมีประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 15 ปี จำนวนร้อยละ 62.50 รองลงมาที่มีประสบการณ์ 11-15 ปี จำนวนร้อยละ 18.75

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ด้านนโยบายและการส่งเสริมสนับสนุน
การดำเนินงานการสอนซ่อมเสริม ของผู้บริหารในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัด
กรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 2 ความถี่และค่าร้อยละของจำนวนผู้บริหารจำแนกตามนโยบาย
การดำเนินงานการสอนซ่อมเสริม

ลำดับที่	ข้อความ	ความถี่ N = 64	ร้อยละ
1	การกำหนดนโยบายเพื่อจัดการสอนซ่อมเสริม ให้กับนักเรียน ผู้บริหารได้กำหนดนโยบายจาก การพบปัญหาด้วยตัวผู้บริหารเอง	46	71.88
	การเสนอของครูผู้สอน	30	46.88
	นโยบายของคณะผู้บริหารกรุงเทพมหานคร	28	43.75
	ระเบียบว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตร พุทธศักราช 2527 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)	26	40.63
	อื่น ๆ		
	ข้อมูลจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	2	3.13
2	วัตถุประสงค์และนโยบายในการจัดสอนซ่อมเสริม ให้กับนักเรียน		
	เพื่อช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนอ่อน	62	96.88
	เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเรียนได้ตามความสามารถ ของตนเอง	32	50.00
	เพื่อให้นักเรียนผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้	30	46.88
	เพื่อให้นักเรียนเรียนทันเพื่อน	17	26.56

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	ความถี่ N = 64	ร้อยละ
	เพื่อให้นักเรียนทุกคนได้เลื่อนชั้น อื่น ๆ	6	9.38
	เพื่อส่งเสริมนักเรียนที่เรียนดี	8	12.50
3	การแจ้งวัตถุประสงค์ในการจัดสอนซ่อมเสริม ให้แก่ครูและผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการ สอนซ่อมเสริมทราบโดย		
	จัดประชุมชี้แจงให้ทราบ	64	100.00
	ออกคำสั่งให้ครูปฏิบัติ	14	21.88
	ไม่ได้แจ้งหรือออกคำสั่งไว้	-	-
4	การกำหนดแนวทางในการสอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียน ตรวจสอบนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนเป็นราย บุคคลเพื่อสำรวจจำนวนในเบื้องต้น	46	71.88
	กำหนดวิธีปฏิบัติงานเกี่ยวกับการสอนซ่อมเสริม	40	62.50
	กำหนดครูที่ทำหน้าที่สอนซ่อมเสริม	36	56.25
	กำหนดวิธีการประเมินผลการสอนซ่อมเสริม	20	31.25
	ไม่ได้กำหนด	2	3.13
5	การกำหนดครูเพื่อทำหน้าที่สอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียน		
	ให้ครูประจำวิชาเป็นผู้สอน	48	75.00
	มอบหมายให้ครูประจำชั้นเป็นผู้สอน	28	43.75
	คณะครูพิจารณาผู้ที่เหมาะสม	18	28.13
	หาครูที่อาสาสมัครสอน	6	9.38
	คัดเลือกครูเพื่อสอนโดยเฉพาะ	6	9.38

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	ความถี่ N = 64	ร้อยละ
6	การกำหนดแผนงานในการปฏิบัติการสอนซ่อมเสริม		
	ทำการสอนหลังจากนักเรียนไม่ผ่านจุดประสงค์ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้	44	68.75
	ทำการสอนหลังจากมีการทดสอบปลายภาคเรียนแต่ละภาค	26	40.63
	ทำการสอนหลังจากนักเรียนเรียนไปแล้ว 1 เดือน	16	25.00
	ทำการสอนหลังจากทดสอบนักเรียนในแต่ละเรื่อง ที่นักเรียนเรียนจบแล้ว	14	21.88
	อื่น ๆ		
	กำหนดให้ครูสอนซ่อมเสริมในช่วงสุดท้าย	1	1.56
7	เวลาที่จัดสอนซ่อมเสริม		
	หลังเลิกเรียน	56	87.50
	พักกลางวัน	24	37.50
	ก่อนเข้าเรียน	14	21.88
	วันหยุดเสาร์-อาทิตย์	-	-
8	เวลาในการสอนซ่อมเสริมในแต่ละครั้ง		
	ครั้งละ 30 นาที	34	53.13
	ครั้งละ 60 นาที	32	50.00
	ครั้งละ 20 นาที	8	12.50
	ครั้งละ 15 นาที	-	-
	อื่น ๆ		
	แล้วแต่ครูผู้สอน	2	3.13

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	ความถี่	ร้อยละ
N = 64			
9	วิธีคัดเลือกนักเรียนเพื่อสอนซ่อมเสริม		
	ดูจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	52	81.25
	สำรวจปัญหาจากครูผู้สอน	46	71.88
	ใช้แบบทดสอบ	8	12.50
	การลงความเห็นของครูแนะแนว	4	6.25
	การลงความเห็นของแพทย์	-	-
10	เป้าหมายในการสอนซ่อมเสริม		
	หลังการสอนซ่อมเสริมแล้วนักเรียนสามารถสอบผ่านจุดประสงค์นั้น	38	59.38
	สอนซ่อมเสริมจนกว่านักเรียนจะผ่านจุดประสงค์ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้	30	46.88
	ไม่ได้กำหนด	6	9.38

จากตารางที่ 2 แสดงว่าผู้บริหารกำหนดนโยบาย เพื่อจัดการสอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียน โดยการที่ผู้บริหารพบปัญหาด้วยตัวเองมากที่สุด ร้อยละ 71.88 รองลงมา โดยการเสนอของครูผู้สอน ร้อยละ 46.88 ผู้บริหารกำหนดวัตถุประสงค์และนโยบายของการจัดสอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียน เพื่อช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนอ่อนมากที่สุด ร้อยละ 96.88 รองลงมา เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเรียนได้ตามความสามารถของตนเอง ร้อยละ 50.00 ผู้บริหารทุกคนร้อยละ 100.00 แจ้งวัตถุประสงค์ในการจัดสอนซ่อมเสริมให้ครูทราบ โดยจัดประชุมชี้แจงให้ทราบ รองลงมา ผู้บริหารร้อยละ 21.88 ออกคำสั่งให้ครูปฏิบัติ

การกำหนดแนวทางการสอนซ่อมเสริมให้แก่นักเรียน ผู้บริหารส่วนใหญ่ ร้อยละ 71.88 กำหนดแนวทางโดยตรวจสอบนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อสำรวจจำนวนในเบื้องต้น รองลงมา ร้อยละ 62.50 กำหนดวิธีปฏิบัติงานเกี่ยวกับการสอนซ่อมเสริม ส่วนการกำหนดครูให้ทำหน้าที่สอนซ่อมเสริม ผู้บริหารส่วนใหญ่อ้อยละ 75.00 ให้ครูประจำวิชาเป็นผู้สอน รองลงมาผู้บริหาร ร้อยละ 43.75 ให้ครูประจำชั้นเป็นผู้สอน

การกำหนดแผนงานในการปฏิบัติการสอนซ่อมเสริม ผู้บริหารส่วนใหญ่ ร้อยละ 68.75 ให้ทำการสอนหลังจากนักเรียนไม่ผ่านจุดประสงค์ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ รองลงมาผู้บริหาร ร้อยละ 40.63 ให้ทำการสอนหลังจากมีการทดสอบปลายภาคเรียน เวลาที่จัดสอนซ่อมเสริม ผู้บริหารส่วนใหญ่อ้อยละ 87.50 จัดให้หลังเลิกเรียน รองลงมาผู้บริหาร ร้อยละ 37.50 จัดในเวลาพักกลางวัน ส่วนกำหนด เวลาที่ใช้ในการสอนซ่อมในแต่ละครั้ง ผู้บริหารส่วนใหญ่อ้อยละ 53.13 จัดให้ครูสอนครั้งละ 30 นาที รองลงมาผู้บริหาร ร้อยละ 50.00 จัดให้ครูผู้สอนครั้งละ 1 ชั่วโมง

วิธีการคัดเลือกนักเรียนเพื่อทำการสอนซ่อมเสริม ผู้บริหารส่วนใหญ่ ร้อยละ 81.25 ใช้วิธีดูจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รองลงมาผู้บริหาร ร้อยละ 71.88 สำรวจปัญหาจากครูผู้สอน ผู้บริหารส่วนใหญ่อ้อยละ 59.38 มีเป้าหมายในการสอนซ่อมเสริม คือหลังจากการสอนซ่อมเสริมแล้ว นักเรียนสามารถสอบผ่านจุดประสงค์นั้น รองลงมาผู้บริหาร ร้อยละ 46.88 ให้ครูผู้สอนซ่อมเสริมจนกว่านักเรียนจะผ่านจุดประสงค์ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

ตารางที่ 3 ความถี่และค่าร้อยละของจำนวนผู้บริหารจำแนกตามการ
ส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงานการสอนซ่อมเสริม

ลำดับที่	ข้อความ	ความถี่ N = 64	ร้อยละ
1	การสนับสนุนการจัดการสอนซ่อมเสริม		
	การบริการและอำนวยความสะดวกต่าง ๆ	60	93.75
	จัดหาวัสดุอุปกรณ์	60	93.75
	จัดบุคลากร	22	34.38
	อื่น ๆ		
	บริการเอกสารประกอบ	4	6.25
2	การสนับสนุนให้ครูศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการสอน ซ่อมเสริม		
	จัดประชุมชี้แจง	48	75.00
	ศึกษาจากเอกสารหลักสูตร	40	62.50
	จัดโครงการให้ครูเข้ารับการอบรม	30	46.88
	จัดประชุมปฏิบัติการ	24	37.50
3	การสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์		
	จัดหาตามที่ครูต้องการ	64	100.00
	ให้ครูช่วยกันผลิต	46	71.88
	ซื้อวัสดุอุปกรณ์ให้	22	34.38
	ให้งบประมาณให้ครูไปจัดซื้อเอง	10	15.63
	อื่น ๆ		
	โรงเรียนจัดซื้อบางส่วน	4	6.25

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	ความถี่ N = 64	ร้อยละ
4	การจัดสถานที่ให้ครูผู้สอนซ่อมเสริม		
	ให้ครูผู้สอนเป็นผู้จัดเอง	64	100.00
	ร่วมกับคณะครูพิจารณาสถานที่ที่เหมาะสม	20	31.25
	จัดสถานที่ให้เฉพาะ	6	9.38
	ไม่ได้จัดสถานที่ไว้	4	6.25
	อื่น ๆ		
	จัดในชั้นเรียน	1	1.56
5	วิธีการติดตามผลการสอนซ่อมเสริมของครู		
	พบปะพูดคุยกับครูผู้สอนซ่อมเสริม	50	78.13
	มอบหมายให้ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการเป็นผู้ติดตาม	46	71.88
	สังเกตการสอนของครู	38	59.38
	สอบถามนักเรียน	24	37.50
	ประชุมครูภายในโรงเรียน	18	28.13
6	การจัดทำหลักฐานการติดตามผลการสอนซ่อมเสริม		
	ดูจากบันทึกการสอนของครู	40	62.50
	จัดทำโดยใช้แบบสำรวจ	20	31.25
	ไม่ได้จัดทำ	20	31.25
	อื่น ๆ		
	จัดทำแบบบันทึกการสอนซ่อมเสริมแก่ครู		
	โดยเฉพาะ	8	12.50

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	ความถี่ N = 64	ร้อยละ
7	การประเมินผลการจัดการสอนซ่อมเสริม		
	ดูผลความก้าวหน้าด้านการเรียนของนักเรียน	50	78.13
	ดูจากรายงานที่ครูทำไว้	28	43.75
	ใช้แบบทดสอบที่จัดทำขึ้นสำหรับนักเรียนที่เรียน		
	ซ่อมเสริม	28	43.75
	ไม่มีการประเมิน	10	15.63

จากตารางที่ 3 แสดงว่าผู้บริหารส่วนใหญ่สนับสนุนการจัดการสอนซ่อมเสริม โดยการบริการและอำนวยความสะดวกต่าง ๆ และจัดหาวัสดุอุปกรณ์ให้แก่ครูร้อยละ 93.75 เท่ากัน รองลงมาผู้บริหารจัดบุคลากรให้ร้อยละ 34.38 การสนับสนุนให้ครูศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการสอนซ่อมเสริม ผู้บริหารส่วนใหญ่ร้อยละ 75.00 ใช้วิธีจัดประชุมชี้แจง รองลงมาผู้บริหารร้อยละ 62.50 ให้ครูศึกษาจากเอกสารหลักสูตร

การสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์ ผู้บริหารทุกคนร้อยละ 100.00 ได้จัดหาวัสดุอุปกรณ์ตามที่ครูต้องการ รองลงมาผู้บริหารร้อยละ 71.88 ให้ครูช่วยกันผลิต ผู้บริหารทุกคน ร้อยละ 100.00 ให้ครูผู้สอนเป็นผู้จัดสถานที่สอนซ่อมเสริมเอง รองลงมาร้อยละ 31.25 ผู้บริหารร่วมกับคณะครูพิจารณาสถานที่ที่เหมาะสม

การติดตามผลการสอนซ่อมเสริมของครู ผู้บริหารส่วนใหญ่ ร้อยละ 78.13 ใช้วิธีพบปะพูดคุยกับครูผู้สอนซ่อมเสริมรองลงมาผู้บริหาร ร้อยละ 71.88 ใช้วิธีมอบหมายให้ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการเป็นผู้ติดตามผล ผู้บริหารส่วนใหญ่ ร้อยละ 62.50 จัดทำหลักฐานการติดตามผลการสอนซ่อมเสริม โดยดูจากบันทึกการสอนของครู รองลงมาผู้บริหารจัดทำหลักฐานโดยใช้แบบสำรวจ และไม่ได้จัดทำหลักฐานไว้ร้อยละ 31.25 เท่ากัน ผู้บริหารส่วนใหญ่อ้อยละ 78.13 ประเมินผลการจัดการสอนซ่อมเสริม โดยดูผลความก้าวหน้าด้านการเรียนของนักเรียน รองลงมาผู้บริหารประเมินผลโดยดูจากรายงานที่ครูทำไว้ และใช้แบบทดสอบที่จัดทำขึ้นสำหรับนักเรียนที่เรียนซ่อมเสริม ร้อยละ 43.75 เท่ากัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาในการดำเนินงานการสอน
 ซ่อมเสริมของผู้บริหาร ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกตามปัญหา
 ตามความเห็นของผู้บริหาร

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
<u>ปัญหาเกี่ยวกับครูผู้สอน</u>			
1. ทิศนคติของครูต่อการสอนซ่อมเสริม	3.38	0.62	น้อย
2. จำนวนชั่วโมงสอนของครู	3.72	0.57	มาก
3. ความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการ สอนซ่อมเสริมของครู	3.44	0.65	น้อย
4. ความร่วมมือของครูภายในโรงเรียน	3.19	0.71	น้อย
5. ความสามารถในการเลือกวิธีสอนที่เหมาะสม เพื่อให้นักเรียนสนใจ	3.06	0.72	น้อย
6. ความเข้าใจเกี่ยวกับการวินิจฉัยนักเรียน ของครู	3.13	0.84	น้อย
<u>ปัญหาเกี่ยวกับนักเรียน</u>			
7. ความต้องการและความสนใจของนักเรียน ต่อการสอนซ่อมเสริม	3.47	0.82	น้อย
8. นักเรียนไม่เข้ารับการสอนซ่อมเสริม	3.41	0.91	น้อย
9. นักเรียนไม่เห็นความสำคัญของการสอน ซ่อมเสริม	3.59	0.72	มาก
10. นักเรียนมีกิจกรรมหลายอย่าง	3.75	0.75	มาก

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
<u>ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครอง</u>			
11.ทัศนคติของผู้ปกครองต่อการสอนซ่อมเสริม	2.84	0.77	น้อย
12.ความเข้าใจของผู้ปกครองต่อการสอนซ่อมเสริม	2.75	0.91	น้อย
13.ความต้องการของผู้ปกครองที่จะให้นักเรียนได้รับการสอนซ่อมเสริม	2.56	1.09	น้อย
14.ความร่วมมือและการสนับสนุนของผู้ปกครอง	2.53	1.06	น้อยที่สุด
<u>ปัญหาด้านการส่งเสริมสนับสนุน</u>			
15.งบประมาณของโรงเรียน	2.94	0.89	น้อย
16.จำนวนห้องเรียน	2.44	0.82	น้อยที่สุด
17.สื่อและอุปกรณ์	2.91	0.79	น้อย
18.บุคลากรในการวัดและติดตามผล	3.06	0.88	น้อย
19.เครื่องมือวัดประเมินผล	2.88	0.88	น้อย
20.การกำหนดวิธีติดตามผล	3.00	0.83	น้อย
21.การบริการและอำนวยความสะดวกด้านต่าง ๆ	2.59	0.84	น้อย

จากตารางที่ 4 แสดงว่าผู้บริหารส่วนใหญ่ มีความเห็นว่าปัญหาในการดำเนินงานการสอนซ่อมเสริมที่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ในด้านต่าง ๆ มีดังนี้
ปัญหาเกี่ยวกับครูผู้สอน ได้แก่ จำนวนชั่วโมงสอนของครู

ปัญหาเกี่ยวกับนักเรียน ได้แก่ นักเรียนไม่เห็นความสำคัญของการสอนซ่อมเสริม นักเรียนมีกิจกรรมหลายอย่าง

ส่วนปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครอง และปัญหาด้านการส่งเสริมสนับสนุนผู้บริหารมีความเห็นว่ามีปัญหาน้อย และน้อยที่สุด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพของครูผู้สอน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 5 ความถี่และค่าร้อยละของจำนวนครูจำแนกตามสถานภาพส่วนตัว

ลำดับที่	ข้อความ	ความถี่ N = 384	ร้อยละ
1	เพศ		
	ชาย	98	25.52
	หญิง	286	74.48
2	อายุ		
	21-30 ปี	48	12.50
	31-40 ปี	156	40.63
	41-50 ปี	156	40.63
	51-60 ปี	24	6.24
3	ประสบการณ์ในการประกอบอาชีพครู		
	1 - 5 ปี	44	11.46
	6 - 10 ปี	38	9.89
	11 - 15 ปี	116	30.21
	16 - 20 ปี	86	22.40
	มากกว่า 20 ปี	100	26.04
4	วุฒิทางการศึกษา		
	ต่ำกว่าปริญญาตรี	20	5.21
	ปริญญาตรี	356	92.71
	สูงกว่าปริญญาตรี	8	2.08

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	ความถี่	ร้อยละ
N = 384			
5	ตำแหน่งปัจจุบัน		
	ครูประจำชั้น	116	30.21
	ครูประจำวิชา	268	69.79
6	กลุ่มประสบการณ์ที่สอน (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)		
	การทำงานพื้นฐานอาชีพ	110	28.65
	สร้างเสริมลักษณะนิสัย	102	26.56
	คณิตศาสตร์	94	24.48
	สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต	94	24.48
	ภาษาไทย	90	23.44
	ภาษาอังกฤษ	64	16.67
7	จำนวนชั่วโมงที่สอนใน 1 สัปดาห์		
	ต่ำกว่า 10 ชั่วโมง	4	1.04
	10-12 ชั่วโมง	8	2.08
	13-15 ชั่วโมง	14	3.65
	16-18 ชั่วโมง	122	31.77
	19-21 ชั่วโมง	202	52.60
	มากกว่า 21 ชั่วโมง	34	8.85

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	ความถี่	ร้อยละ
		N = 384	
8	งานอื่นที่ได้รับมอบหมายจากโรงเรียน (ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)		
	งานที่ต้องปฏิบัติตามนโยบายของกรุงเทพมหานคร	258	67.19
	งานโภชนาการ	50	13.02
	งานธุรการ	36	9.38
	เจ้าหน้าที่การเงิน	20	5.21
	งานวิชาการ	20	5.21
	งานแนะแนว	18	4.69
	บรรณารักษ์	10	2.60
	เจ้าหน้าที่สหกรณ์	10	2.60
	เจ้าหน้าที่เสตฯ	10	2.60
	เจ้าหน้าที่พัสดุ	10	2.60

จากตารางที่ 5 แสดงว่าครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานครที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เป็นหญิงมากกว่าชาย ครูส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี และ 41-50 ปี จำนวนร้อยละ 40.63 เท่ากัน

ด้านประสบการณ์ในการประกอบอาชีพครู ครูส่วนใหญ่ร้อยละ 30.21 มีประสบการณ์ในการประกอบอาชีพ 11-15 ปี รองลงมาครูร้อยละ 26.04 มีประสบการณ์ในการประกอบอาชีพครูมากกว่า 20 ปี ครูส่วนใหญ่ร้อยละ 92.71 จบการศึกษาระดับปริญญาตรี รองลงมาครูร้อยละ 5.21 มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี

ด้านการกิจของครู ครูได้รับมอบหมายให้เป็นครูประจำวิชามากที่สุด ร้อยละ 69.79 กลุ่มประสบการณ์ที่ครูส่วนใหญ่ได้รับมอบหมายให้สอนมากที่สุด คือ กลุ่มการงานพื้นฐานอาชีพ ร้อยละ 28.65 รองลงมา คือกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ร้อยละ 26.56 จำนวนชั่วโมงที่สอนใน 1 สัปดาห์ ครูส่วนใหญ่ร้อยละ 52.60 มีชั่วโมงสอน 19-21 ชั่วโมง รองลงมาครูร้อยละ 31.77 มีชั่วโมงสอน 16-18 ชั่วโมง งานอื่นที่นอกเหนือจากงานสอนที่ครูได้รับมอบหมาย ครูส่วนใหญ่ ร้อยละ 67.19 ปฏิบัติงานตามนโยบายของกรุงเทพมหานคร รองลงมาครูร้อยละ 13.02 ได้รับมอบหมายให้ทำงานโภชนาการ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล การดำเนินการสอนซ่อมเสริมของครู
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 6 ความถี่และค่าร้อยละของจำนวนครู จำแนกตามการวินิจฉัย
นักเรียน

ลำดับที่	ข้อความ	ความถี่	ร้อยละ
N = 384			
1	วิธีคัดเลือกนักเรียนเพื่อจัดสอนซ่อมเสริม		
	ดูจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	266	69.27
	สำรวจปัญหาจากครูผู้สอน	238	61.98
	ใช้แบบทดสอบ	126	32.81
	ผู้บริหารสั่งการ	92	23.96
	การลงความเห็นของครูแนะแนว	9	2.35
	การลงความเห็นของแพทย์	5	1.30
	การตรวจพบจากเจ้าหน้าที่ศูนย์สาธารณสุข	2	0.52
2	วิธีการวินิจฉัยปัญหาของนักเรียน		
	สังเกตพฤติกรรมการเรียนและการทำงาน	334	86.98
	สนทนาซักถามนักเรียน	250	65.10
	ดูผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชา	188	48.96
	สัมภาษณ์ผู้ปกครอง	158	41.15
	ดูผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรวม	126	32.81
	ดูจากระเบียบนสะสม	85	22.14
	ใช้แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้น	50	13.02
	อื่น ๆ		
	สนทนากับครูผู้สอนแต่ละวิชา	14	3.65

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	ความถี่	ร้อยละ
N = 384			
3	การดำเนินการเมื่อได้ข้อมูลจากการวินิจฉัย ปัญหาแล้ว		
	จัดกลุ่มตามวิชาที่นักเรียนมีปัญหา	154	40.10
	จัดกลุ่มแบบคละกัน	126	32.81
	จัดกลุ่มตามสภาพปัญหา อื่น ๆ	100	26.04
	จัดกลุ่มแล้วแต่โอกาส	8	2.08

จากตารางที่ 6 แสดงว่าครูส่วนใหญ่ ร้อยละ 69.27 มีวิธีคัดเลือกนักเรียน เพื่อจัดสอนซ่อมเสริมแก่นักเรียน โดยดูจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน รองลงมาครูร้อยละ 61.98 สํารวจปัญหาจากครูผู้สอน การวินิจฉัยปัญหาของนักเรียน ครูส่วนใหญ่ ร้อยละ 86.98 ใช้วิธีสังเกตพฤติกรรมการเรียน และการทำงานของนักเรียน รองลงมาครูร้อยละ 65.10 ใช้วิธีสนทนาซักถามนักเรียน ครูร้อยละ 40.10 ดำเนินการเมื่อได้ข้อมูลจากการวินิจฉัยปัญหาแล้ว โดยการจัดกลุ่มนักเรียนตามวิชาที่นักเรียนมีปัญหา รองลงมาครูร้อยละ 32.81 จัดกลุ่มนักเรียนแบบคละกัน

ตารางที่ 7 ความถี่และค่าร้อยละของจำนวนครู จำแนกตามการวินิจฉัย
ข้อบกพร่องของนักเรียน

ลำดับที่	ข้อความ	ความถี่ N = 384	ร้อยละ
1	ข้อบกพร่องของนักเรียนที่ครูชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 พบ		
	สถานภาพทางครอบครัว	302	78.65
	สติปัญญา	250	65.10
	ร่างกาย	56	14.58
	อื่น ๆ		
	ความไม่สนใจในการเรียน	14	3.65
2	ปัญหาที่พบจากความบกพร่องทางครอบครัวของ นักเรียน (N = 302)		
	ครอบครัวยากจน	298	98.68
	พ่อแม่หย่าร้างกัน	290	96.03
	ไม่มีใครเอาใจใส่ดูแลนักเรียน	264	87.42
	นักเรียนขาดเรียนเพราะความจำเป็นทางบ้าน	198	65.56
	อื่น ๆ		
	พบทุกปัญหาที่กล่าวมา	6	1.99
3	ข้อบกพร่องทางสติปัญญาของนักเรียนที่ครูทำการ วินิจฉัย (N = 250)		
	ใช้แบบทดสอบที่ครูทำขึ้นเอง	52	32.80
	ใช้แบบทดสอบวัดสติปัญญา	75	30.00
	ดูจากระเบียบนสะสม	56	22.40

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	ความถี่ N = 384	ร้อยละ
	ใช้แบบทดสอบมาตรฐาน อื่น ๆ	17	6.80
	จากการสนทนาซักถามนักเรียน	20	8.00
4	สาเหตุความบกพร่องทางกายของนักเรียน ที่ครูพบ (N = 56)		
	เกี่ยวกับสายตา	29	51.79
	ปัญหาทางการพูด	13	23.21
	ความพิการทางอวัยวะบางส่วน	8	14.29
	เกี่ยวกับการได้ยิน	4	7.14
	อื่น ๆ		
	นักเรียนขาดการเอาใจใส่	2	3.57

จากตารางที่ 7 แสดงว่าครูส่วนใหญ่ร้อยละ 78.65 พบว่านักเรียนใน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความบกพร่องทางสภาพครอบครัว รองลงมาครูร้อยละ
65.10 พบว่านักเรียนมีความบกพร่องทางสติปัญญา

สาเหตุความบกพร่องทางครอบครัวของนักเรียนที่ครูส่วนใหญ่ ร้อยละ
98.68 พบคือ ครอบครัวยากจน รองลงมาครูร้อยละ 96.03 พบว่า พ่อแม่ของ
นักเรียนหย่าร้าง

ด้านความบกพร่องทางสติปัญญา ครูร้อยละ 32.80 มีวิธีการวินิจฉัย
โดยใช้แบบทดสอบที่ครูทำขึ้นเอง รองลงมาครูร้อยละ 30.00 ใช้แบบทดสอบวัด
สติปัญญา

ความบกพร่องทางร่างกายของนักเรียนที่ครูส่วนาใหญ่ ร้อยละ 51.79
พบคือความบกพร่องเกี่ยวกับสายตา รองลงมาครูร้อยละ 23.21 พบว่านักเรียน
มีปัญหาทางการพูด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 ความถี่และค่าร้อยละของจำนวนครูจำแนกตามวิธีดำเนินการสอนซ่อมเสริม

ลำดับที่	ข้อความ	ความถี่ N = 384	ร้อยละ
1	การเตรียมการสอนซ่อมเสริม		
	มี	324	84.38
	ไม่มี	60	15.63
2	วิธีเตรียมการสอนซ่อมเสริม (เฉพาะผู้ตอบข้อ 1 มี N = 324)		
	จัดเตรียมสื่ออุปกรณ์ในการเรียนการสอน	230	70.99
	จัดเตรียมเครื่องมือในการวัดผลการเรียน	164	50.62
	ตั้งจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมในการเรียน	150	46.30
	ทำบันทึกการสอน	122	37.65
	จัดห้องเรียน	108	33.33
3	จุดประสงค์ในการสอนซ่อมเสริมของครู		
	สอนซ่อมเสริมให้จนกว่านักเรียนจะผ่านจุดประสงค์นั้น	350	91.15
	สอนซ่อมเสริมให้เพียงครั้งเดียว โดยไม่คำนึงว่านักเรียนจะผ่านจุดประสงค์นั้น ๆ หรือไม่	30	7.81
	อื่น ๆ		
	สอนให้ไม่เกิน 3 ครั้ง	4	1.04

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	ความถี่	ร้อยละ
N = 384			
4	ช่วงเวลาการจัดสอนซ่อมเสริม		
	หลังเลิกเรียน	280	72.92
	พักกลางวัน	140	36.46
	เข้าก่อนเข้าเรียน	52	12.54
	ในช่วงเวลาเรียนปกติ	38	9.90
	วันหยุดเสาร์-อาทิตย์	20	5.21
5	เวลาที่ใช้สอนซ่อมเสริมในแต่ละครั้ง		
	15 นาที	26	6.77
	20 นาที	54	14.06
	30 นาที	212	55.21
	60 นาที	140	36.46
6	จำนวนนักเรียนที่สอนซ่อมเสริมแต่ละครั้ง		
	น้อยกว่า 5 คน	58	15.10
	5-10 คน	244	63.54
	11-15 คน	34	8.85
	16-20 คน	24	6.25
	มากกว่า 20 คน	24	6.25

จากตารางที่ 8 แสดงว่าครูส่วนใหญ่ ร้อยละ 84.38 มีการเตรียมการสอนซ่อมเสริม ซึ่งมีวิธีเตรียมการสอน โดยครูจัดเตรียมสื่ออุปกรณ์ในการเรียน

การสอนมากที่สุด ร้อยละ 70.99 รองลงมาครูจัดเตรียมเครื่องมือในการวัด
ผลการเรียน ร้อยละ 50.62

ครูส่วนใหญ่ร้อยละ 91.15 มีจุดประสงค์ในการสอนซ่อมเสริมโดยสอน
ซ่อมเสริมให้จนกว่านักเรียนจะผ่านจุดประสงค์นั้นๆ รองลงมาครูร้อยละ 7.81
จะสอนซ่อมเสริมให้เพียงครั้งเดียว โดยไม่คำนึงว่านักเรียนจะผ่านจุดประสงค์
นั้น ๆ หรือไม่ ช่วงเวลาที่ครูส่วนใหญ่จัดสอนซ่อมเสริมให้แก่นักเรียน คือ หลัง
เวลาเลิกเรียน ร้อยละ 72.92 รองลงมาครูจัดสอนซ่อมเสริมเวลาพักกลางวัน
ร้อยละ 36.46 เวลาที่ใช้สอนซ่อมเสริมแต่ละครั้ง ครูส่วนใหญ่ร้อยละ 55.21
ใช้เวลา 30 นาที รองลงมา ครูร้อยละ 36.46 ใช้เวลาสอน 60 นาที ส่วน
จำนวนนักเรียนที่สอนแต่ละครั้งครูส่วนใหญ่ ร้อยละ 63.54 จะสอนนักเรียนครั้ง
ละ 5-10 คน รองลงมาครูร้อยละ 15.10 จะสอนซ่อมเสริมแก่นักเรียนครั้งละ
น้อยกว่า 5 คน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9 ความถี่และค่าร้อยละ ของจำนวนครู จำแนกตามวิธีสอน
 ซ่อมเสริม

ลำดับที่	ข้อความ	ความถี่	ร้อยละ
N = 384			
1	วิธีสอนซ่อมเสริมให้แก่นักเรียน		
	สอนเป็นกลุ่มย่อย	300	78.13
	ใช้กิจกรรมเพิ่มเติม	152	39.58
	ให้นักเรียนเก่งสอนนักเรียนอ่อน	114	29.69
	สอนแบบตัวต่อตัว	102	26.56
	ใช้แบบฝึกหัดเรียนด้วยตนเอง	56	14.58
	ใช้แบบเรียนสำเร็จรูป	42	10.94
2	วิธีสอนเป็นกลุ่มย่อย (N = 300)		
	ตั้งคำถามให้นักเรียนตอบ	214	71.33
	ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดและตอบคำถามจาก บทเรียน	200	66.67
	สนทนาซักถาม	182	60.67
	ใช้วัสดุสื่อการสอนประกอบ	140	46.67
	ให้นักเรียนปรึกษาหารือกัน	132	44.00
	ให้นักเรียนแบ่งหน้าที่กันทำงาน	102	34.00
	ให้นักเรียนชี้แจงหรือแสดงความคิดเห็น	98	32.67
	ใช้เกมหรือการแข่งขัน	88	29.33

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	ความถี่ N = 384	ร้อยละ
3	วิธีสอนโดยการให้กิจกรรมเพิ่มเติม (N = 152)		
	ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดและตอบคำถามจาก		
	บทเรียนที่มีความยากง่ายใกล้เคียงกัน	140	92.11
	นักเรียนค้นคว้าจากห้องสมุด	84	55.26
	ให้นักเรียนจัดนิทรรศการเกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียน	24	15.79
4	วิธีสอนโดยให้นักเรียนสอนกันเอง (N = 114)		
	ให้นักเรียนทำงานร่วมกัน	98	85.96
	ให้นักเรียนแบ่งหน้าที่กันทำงาน	66	57.89
	สนทนาซักถาม	52	45.61
	ให้นักเรียนอ่านหนังสือซ้ำบ่อย ๆ	46	40.35
	ใช้วัสดุสื่อการสอนประกอบ	32	28.07
	ใช้เกมหรือการแข่งขัน	18	15.79
5	วิธีสอนแบบตัวต่อตัว (N = 102)		
	สนทนาซักถาม	70	68.63
	ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดและตอบคำถามจากบทเรียน	64	62.75
	ตั้งคำถามให้นักเรียนตอบ	58	56.86
	ชี้แจงและอธิบายรายละเอียดให้นักเรียนฟัง	58	56.86
	ใช้วัสดุสื่อการสอนประกอบ	44	43.14
	ให้นักเรียนอ่านหนังสือในสิ่งที่ครูต้องการให้รู้ซ้ำ		
	บ่อย ๆ	30	29.41

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	ความถี่ N = 384	ร้อยละ
	ให้นักเรียนจับบันทึกข้อความที่เรียนลงสมุด	16	15.69
	ให้นักเรียนค้นคว้าจากห้องสมุด	10	9.80
6	วิธีสอนโดยใช้แบบฝึกหัดเรียนด้วยตนเอง (N=56)		
	ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดแล้วครูช่วยตรวจแก้ไข	46	82.14
	ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดและตอบคำถามในบทเรียน	26	46.43
	ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดหลาย ๆ แบบฝึกหัด และตรวจคำตอบได้ด้วยตนเอง	24	42.86
7	วิธีสอนโดยใช้แบบเรียนสำเร็จรูป (N = 42)		
	ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดแล้วครูช่วยตรวจแก้ไข	38	90.48
	ใช้แบบเรียนที่ง่าย ๆ ไม่ซับซ้อนโดยนักเรียน จะต้องอ่านทำแบบฝึกหัดและตรวจคำตอบของ ตนเองจากแบบเรียนนั้น	24	57.14
	ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดแล้วตรวจคำตอบเอง	22	52.38

จากตารางที่ 9 แสดงว่าครูใช้วิธีสอนซ่อมเสริมแบบสอนเป็นกลุ่มย่อยมากที่สุดร้อยละ 78.13 รองลงมาครูสอนโดยการให้กิจกรรมเพิ่มเติมแก่นักเรียน ร้อยละ 39.58 ครูให้นักเรียนเก่งสอนนักเรียนอ่อน ร้อยละ 29.69 ครูสอนแบบตัวต่อตัว ร้อยละ 26.56 ครูสอนโดยใช้แบบฝึกหัดเรียนด้วยตนเอง ร้อยละ 14.58 ครูสอนโดยใช้แบบเรียนสำเร็จรูปน้อยที่สุด ร้อยละ 10.94

ครูที่สอนซ่อมเสริมนักเรียนด้วยวิธีสอนเป็นกลุ่มย่อย ส่วนใหญ่ร้อยละ 71.33 มีวิธีสอนโดยการตั้งคำถามให้นักเรียนตอบ รองลงมาร้อยละ 66.67 ใช้วิธีให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด และตอบคำถามจากบทเรียน

ครูที่สอนซ่อมเสริมนักเรียนด้วยการทำให้กิจกรรมเพิ่มเติมส่วนใหญ่ร้อยละ 92.11 มีวิธีสอนโดยให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดและตอบคำถามจากบทเรียนที่มีความยากง่ายใกล้เคียงกัน รองลงมาร้อยละ 55.26 ให้นักเรียนค้นคว้าจากห้องสมุด

ครูที่สอนซ่อมเสริมนักเรียนด้วยการให้นักเรียนเก่งสอนนักเรียนอ่อน ส่วนใหญ่ร้อยละ 85.96 มีวิธีสอนโดยให้นักเรียนทำงานร่วมกัน รองลงมาร้อยละ 57.89 ให้นักเรียนแบ่งหน้าที่กันทำงาน

ครูที่สอนซ่อมเสริมนักเรียนด้วยการสอนแบบตัวต่อตัว ส่วนใหญ่ร้อยละ 68.63 มีวิธีสอนโดยการสนทนาซักถามนักเรียน รองลงมาร้อยละ 62.75 ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดและตอบคำถามจากบทเรียน

ครูที่สอนซ่อมเสริมนักเรียนโดยใช้วิธีสอนที่ใช้แบบฝึกหัดเรียนด้วยตนเอง ส่วนใหญ่ ร้อยละ 82.14 มีวิธีสอนโดยให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดแล้วครูช่วยตรวจและแก้ไข รองลงมาร้อยละ 46.43 ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดและตอบคำถามในบทเรียน

ครูที่สอนนักเรียนด้วยวิธีใช้แบบเรียนสำเร็จรูป ส่วนใหญ่ร้อยละ 90.48 มีวิธีสอนโดยให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด แล้วครูช่วยตรวจและแก้ไข รองลงมาร้อยละ 57.14 ใช้แบบเรียนที่ง่าย ๆ ไม่ซับซ้อน โดยนักเรียนจะต้องอ่านทำแบบฝึกหัดและตรวจคำตอบของตนเองจากแบบเรียนนั้น

ตารางที่ 10 ความถี่และค่าร้อยละของจำนวนครู จำแนกตามการวัด
และประเมินผล

ลำดับที่	ข้อความ	ความถี่ N = 384	ร้อยละ
1	วิธีการวัดผลการสอนซ่อมเสริม		
	ให้ทำแบบฝึกหัด	280	72.92
	ให้ทำแบบทดสอบ	276	71.88
	ให้เขียนรายงาน	46	11.98
	อื่น ๆ		
	เปรียบเทียบก่อนเรียนกับหลังเรียน	4	1.04
2	ลักษณะของแบบทดสอบที่ครูใช้ (N = 276)		
	แบบปรนัยและอัตนัย	204	73.91
	แบบปรนัย	194	70.29
	แบบเติมคำในช่องว่าง	104	37.68
	แบบอัตนัย	20	7.25
3	จากการวัดผลของครูช่วยให้ทราบแนวทางสำหรับ แก้ไขนักเรียนในด้าน		
	ข้อบกพร่องของนักเรียนที่ยังมีอยู่	276	71.88
	ความแม่นยำในเนื้อหาที่เรียน	146	38.02
	ทัศนคติของนักเรียนให้เห็นว่าวิชาที่เรียนนั้น		
	ไม่ยาก	128	33.33
4	การดำเนินการวัดผลการเรียนของนักเรียน		
	วัดผลทุกครั้งที่สอน	174	45.31
	วัดผลเดือนละครั้ง	150	39.06

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อความ	ความถี่	ร้อยละ
		N = 384	
	วัดผลสัมฤทธิ์แต่ละครั้ง	132	34.38
	เปรียบเทียบผลการทดสอบก่อนและหลังเรียน	34	8.85
	อื่น ๆ	-	-
5	วิธีติดตามผลการสอนซ่อมเสริม		
	สังเกตพฤติกรรมของนักเรียน	324	84.38
	ทำแบบสอบถาม	152	39.58
	สัมภาษณ์นักเรียน	132	34.38
	จากรายงานของครู	40	10.42
	อื่น ๆ		
	จากการเปรียบเทียบผลก่อนเรียนและ		
	หลังเรียน	2	0.52
6	การประเมินผลการสอนซ่อมเสริม		
	ดูจากการทดสอบทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ	240	62.50
	ทดสอบความก้าวหน้าของนักเรียนหลังเรียนจบ	204	53.13
	นักเรียนประเมินผลงานและผลการเรียนของตนเอง	40	10.42
7	การจัดทำหลักฐานการวัดและประเมินผลการสอน		
	ซ่อมเสริม		
	จัดทำบันทึกผลการเรียนเก็บไว้	232	60.42
	ไม่ได้จัดทำ	152	39.58

จากตารางที่ 10 แสดงว่าครูส่วนใหญ่ ร้อยละ 72.92 มีวิธีการวัดผล การสอนซ่อมเสริม โดยให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด รองลงมา ร้อยละ 71.88 ให้นักเรียนทำแบบทดสอบ ลักษณะของแบบทดสอบที่ครูใช้เป็นแบบปรนัยและอัตนัย มากที่สุด ร้อยละ 73.91 รองลงมา ร้อยละ 70.29 เป็นแบบปรนัย จากการวัดผลของครูช่วยให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด ร้อยละ 71.88 ทราบแนวทางสำหรับแก้ไขนักเรียน ในด้านข้อบกพร่องของนักเรียนที่ยังมีอยู่ รองลงมา ร้อยละ 38.02 ทราบแนวทางแก้ไขนักเรียนในด้านความแม่นยำในเนื้อหาที่เรียน ส่วนวิธีดำเนินการวัดผลการเรียนของนักเรียน ครูส่วนใหญ่ ร้อยละ 45.31 วัดผลทุกครั้งที่สอน รองลงมา ร้อยละ 39.06 วัดผลเดือนละครั้ง

ครูส่วนใหญ่ ร้อยละ 84.38 ติดตามผลการสอนซ่อมเสริมโดยวิธีสังเกต พฤติกรรมของนักเรียน รองลงมา ร้อยละ 39.58 ให้นักเรียนทำแบบสอบถาม

การประเมินผลการสอนซ่อมเสริม ครูส่วนใหญ่ ร้อยละ 62.50 ใช้วิธีดู จากการทดสอบทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติของนักเรียน รองลงมา ร้อยละ 53.13 ทดสอบความก้าวหน้าของนักเรียนหลังเรียนจบ ครูส่วนใหญ่ ร้อยละ 60.42 ได้จัดทำหลักฐานการวัดและประเมินผลการสอนซ่อมเสริม โดยจัดทำบันทึกผลการเรียน เก็บไว้ ส่วนครู ร้อยละ 39.58 ไม่ได้จัดทำหลักฐานการวัดและประเมินผลการสอนซ่อมเสริม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาในการดำเนินงานการสอน
 ช่อมเสริมของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร
 ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจำแนกตามปัญหาตาม
 ความเห็นของครูผู้สอน

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
<u>ปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหาร</u>			
1. การสนับสนุนของผู้บริหารต่อการสอน ช่อมเสริม	3.43	1.18	น้อย
2. การจัดครูสอนช่อมเสริม	3.18	1.00	น้อย
3. การวางแผนงานร่วมกับคณะครูในการ ดำเนินการสอนช่อมเสริม	3.13	1.00	น้อย
4. การสนับสนุนให้ครูได้รับความรู้เกี่ยวกับ การสอนช่อมเสริม	3.11	1.02	น้อย
5. การให้ความสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์	3.34	1.03	น้อย
6. งบประมาณให้กับครูผู้สอนดำเนินการ	2.95	1.08	น้อย
7. การร่วมมือกับคณะครูในการสำรวจข้อ บกพร่องของนักเรียน	3.09	1.02	น้อย
8. การติดตามผลการสอนช่อมเสริม	3.13	0.98	น้อย
<u>ปัญหาเกี่ยวกับครูผู้สอน</u>			
9. ทักษะคติของครูต่อการสอนช่อมเสริม	3.30	0.85	น้อย
10. จำนวนชั่วโมงสอนของครู	3.72	0.94	มาก
11. ภาระงานของครู	4.04	0.75	มาก
12. จำนวนนักเรียนที่สอน	3.35	0.80	น้อย

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับปัญหา
13. ความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของ การสอนซ่อมเสริมของครู	3.50	0.83	น้อย
14. ความสามารถในการเลือกวิธีสอนที่เหมาะสม กับนักเรียนแต่ละคน	3.56	0.88	มาก
15. ความเข้าใจเกี่ยวกับการวินิจฉัยนักเรียน	3.43	0.80	น้อย
16. ความสามารถในการสร้างแบบทดสอบ เพื่อวัดและประเมินผลการเรียน	3.41	0.74	น้อย
17. การติดตามผลการสอนซ่อมเสริม <u>ปัญหาเกี่ยวกับนักเรียน</u>	3.27	0.80	น้อย
18. ความต้องการและความสนใจของนักเรียน ต่อการสอนซ่อมเสริม	3.10	0.81	น้อย
19. นักเรียนไม่เข้ารับการสอนซ่อมเสริม	3.36	0.87	น้อย
20. นักเรียนไม่เห็นความสำคัญของการสอน ซ่อมเสริม	3.54	0.90	น้อย
21. นักเรียนมีกิจกรรมหลายอย่าง <u>ปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครอง</u>	3.95	1.17	มาก
22. ทิศนคติของผู้ปกครองต่อการสอนซ่อมเสริม	3.00	0.94	น้อย
23. ความเข้าใจของผู้ปกครองต่อการสอน ซ่อมเสริม	3.02	0.90	น้อย
24. ความต้องการของผู้ปกครองที่จะให้ นักเรียนได้รับการสอนซ่อมเสริม	3.11	0.97	น้อย
25. ความร่วมมือและสนับสนุนของผู้ปกครอง	3.05	0.94	น้อย

จากตารางที่ 11 แสดงว่าครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความเห็นว่าการดำเนินงานการสอนซ่อมเสริมที่มีปัญหาในระดับมาก คือ

ปัญหาเกี่ยวกับครูผู้สอน ได้แก่ จำนวนชั่วโมงสอนของครู ภาระของครู และความสามารถในการเลือกวิธีสอนที่เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละคน

ปัญหาเกี่ยวกับนักเรียน ได้แก่ นักเรียนมีกิจกรรมหลายอย่าง

ส่วนปัญหาเกี่ยวกับผู้บริหาร และปัญหาเกี่ยวกับผู้ปกครอง ครูมีความเห็นว่า มีปัญหาน้อย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 7 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสังเกตวิธีสอนของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 12 ความถี่และค่าร้อยละของจำนวนครูจำแนกตามวิธีสอน
ซ่อมเสริมที่ครูปฏิบัติ

ลำดับที่	ข้อความ	ความถี่	ร้อยละ
		N = 10	
1	วิธีสอนแบบกลุ่มย่อย (N = 10)		
	สอนโดยการตั้งคำถามให้นักเรียนตอบ	10	100.00
	สอนโดยให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดและตอบคำถามจากบทเรียน	10	100.00
	สอนโดยใช้วิธีสนทนาซักถาม	7	70.00
	สอนโดยให้นักเรียนชี้แจงแสดงความคิดเห็น	5	50.00
2.	วิธีสอนโดยให้กิจกรรมเพิ่มเติม (N = 7)		
	สอนโดยให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดและตอบคำถามจากบทเรียนที่มีความยากง่ายใกล้เคียงกัน	7	100.00
	สอนโดยให้นักเรียนค้นคว้าจากห้องสมุด	5	71.43
	สอนโดยให้จัดนิทรรศการเกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียน	-	-
3	วิธีสอนแบบตัวต่อตัว (N = 5)		
	ชี้แจงและอธิบายรายละเอียดให้นักเรียนฟัง	5	100.00
	ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดและตอบคำถามจากบทเรียน	5	100.00
	ให้นักเรียนอ่านหนังสือในสิ่งที่ครูต้องการให้รู้		
	ซ้ำบ่อย ๆ	3	60.00

ลำดับที่	ข้อความ	ความถี่ N = 10	ร้อยละ
4	วิธีสอนโดยนักเรียนสอนกันเอง	-	-
	สอนโดยวิธีสนทนาซักถาม	-	-
	ให้นักเรียนทำงานร่วมกัน	-	-
	ให้นักเรียนแบ่งหน้าที่กันทำงาน	-	-
	ให้นักเรียนสอนให้เพื่อนอ่านหนังสือซ้ำบ่อยๆ	-	-
5	วิธีสอนโดยใช้แบบเรียนสำเร็จรูป	-	-
	ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดแล้วตรวจคำตอบเอง	-	-
	ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดแล้วครูช่วยตรวจและแก้ไข	-	-
	ให้ทำแบบเรียนง่าย ๆ โดยนักเรียนจะต้องอ่าน ทำแบบฝึกหัดและตรวจคำตอบของตนเอง	-	-
6	วิธีสอนโดยใช้แบบฝึกหัดเรียนด้วยตนเอง	-	-
	ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดหลาย ๆ แบบฝึกหัดและตรวจคำตอบได้ด้วยตนเอง	-	-
	ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดแล้วครูช่วยตรวจและแก้ไข	-	-

จากตารางที่ 12 แสดงว่าวิธีสอนส่วนใหญ่ที่ครูปฏิบัติ ในการสอนซ่อมเสริม คือวิธีสอนแบบกลุ่มย่อย ร้อยละ 100.00 รองลงมาคือวิธีสอนโดยให้กิจกรรมเพิ่มเติม ร้อยละ 70 และ วิธีสอนแบบตัวต่อตัว ร้อยละ 50 ส่วนวิธีสอนที่ครูไม่ได้ปฏิบัติ คือ วิธีสอนโดยให้นักเรียนสอนกันเอง วิธีสอนโดยใช้แบบเรียนสำเร็จรูป และวิธีสอนโดยใช้แบบฝึกหัดเรียนด้วยตนเอง

ครูที่สอนซ่อมเสริมนักเรียนด้วยวิธีสอนแบบกลุ่มย่อย ส่วนใหญ่ใช้วิธีสอน โดยการตั้งคำถามให้นักเรียนตอบ และโดยการให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด และตอบคำถามจากบทเรียน จำนวนร้อยละ 100.00 เท่ากัน รองลงมาร้อยละ 70.00 ใช้วิธีสนทนาซักถาม

ครูที่สอนซ่อมเสริมนักเรียนด้วยการใช้กิจกรรมเพิ่มเติม ส่วนใหญ่ร้อยละ 100.00 ใช้วิธีสอนโดยให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด และตอบคำถามจากบทเรียนที่มีความยากง่ายใกล้เคียงกัน รองลงมาร้อยละ 71.43 ใช้วิธีสอนโดยให้นักเรียน ค้นคว้าจากห้องสมุด

ครูที่สอนซ่อมเสริมนักเรียนด้วยวิธีสอนแบบตัวต่อตัว ส่วนใหญ่ใช้วิธีสอน โดยชี้แจงและอธิบายรายละเอียดให้นักเรียนฟัง และให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดและตอบคำถามจากบทเรียน ร้อยละ 100.00 รองลงมาร้อยละ 60.00 ให้นักเรียน อ่านหนังสือในสิ่งที่ครูต้องการให้รู้ซ้ำบ่อย ๆ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย